16/01/2024

Υποδοχή Ιεράς Εικόνος Παναγίας Δοβρά και Πανηγυρικός Εσπερινός για τον πολιούχο της Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στα προπύλαια του πανηγυρίζοντος Προσκυνηματικού Ιερού Ναού του Οσίου Αντωνίου Βεροίας πραγματοποιήθηκε, το απόγευμα της Τρίτης, 16 Ιανουαρίου, η υποδοχή της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας Δοβρά, η οποία μεταφέρθηκε από την ομώνυμη Ιερά Μονή της Βεροίας για να συμπανηγυρίσει με τον Όσιο Αντώνιο τον Νέο, πολιούχο και προστάτη της πόλεως.

Την Ιερά Εικόνα συνόδευσε ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ιεράς Μητρόπολης Αρχιμ. Δημήτριος Μπακλαγής, αδελφός της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά, και την υποδέχτηκε ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Βεροίας**, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, επικεφαλής του κλήρου, των αρχόντων και των

ευσεβών πιστών.

Στη συνέχεια τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός **Εσπερινός** χοροστατούντος και ομιλούντος του Σεβασμιωτάτου κ. Παντελεήμονος, ενώ της Εκκλησιαστικής τάξεως επιμελήθηκαν ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως μας Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας και ο Αρχιερατικός Επίτροπος Περιχώρων Βεροίας και Προϊστάμενος του Προσκυνηματικού Ναού του Οσίου Αντωνίου Αρχιμ. Σωσίπατρος Πιτούλιας.

«Αυτός είναι ο τρόπος για να κλη-ρονομήσουμε την αιώνιο ζωή: να ζούμε εφαρμόζοντας τις εντολές του Θεού, οι οποίες ισχύουν για όλους μας, είτε ζούμε στον κόσμο, είτε στην έρημο, είτε μόνοι μας είτε μέσα στην οικογένεια, είτε είμαστε παιδιά και νέοι είτε μεγαλύτεροι στην ηλικία. Όλοι θα πρέπει να προσπαθούμε και να αγωνιζόμεθα να ζούμε σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, γιατί δεν είναι δυνατόν να ζει κανείς αιωνίως με κάποιον, του οποίου τις εντολές καταπάτη-σε και το θέλημα αγνόησε στη ζωή του», είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε:

«Χαίροις τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὁ κληρονόμος θεοφόρε Ἀντώνιε, ὡς ταύτης ἀξίως ζήσας, ἐν τῇ προσκαί-ρῳ ζωῇ, καί Χριστοῦ πληρώσας τά προ-στάγματα».

Ὡς κληρονόμο τῆς αἰωνίου ζωῆς μακαρίζει ὁ ἱερός τῆς Ἐκκλησίας ὑμνογράφος, ὁ ὅσιος Γεράσιμος ὁ Μικραγιαννανίτης, τόν ὅσιο Ἀντώ-νιο τόν νέο, τόν πολιοῦχο τῆς Βεροίας.

Καί εἶναι ὄντως κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς ὁ τιμώμενος σήμερα ὅσιος καί θεοφόρος πατήρ ἡμῶν Ἀντώνιος ὁ νέος, στήν ὁποία συνευ-φραίνεται μαζί μέ τόν ὁμώ-νυμό του Μέγα Ἀντώνιο, καί τόν ἅγιο Νεομάρτυρα Γεώργιο τόν ἐν Ἰωαννίνοις.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ζοῦν μέ τήν ἐλπίδα νά γίνουν κλη-ρο-νό-μοι μιᾶς ἀμύ-θητης περιου-σίας, ἤ ἔστω κάποιων σημαντικῶν ἀντι-κει-μέ-νων ἤ χρημάτων, καί γι᾽ αὐτό προσπαθοῦν μέ κάθε τρόπο νά τό ἐπιτύχουν. Καί τό κάνουν παρότι γνωρίζουν πώς ὅσα καί ἄν κληρονομήσουν θά τά ἔχουν μόνο γιά λίγα χρόνια, ὅσα διαρκεῖ ἡ ζωή τους, γιατί κανείς δέν ἔφυγε ἀπό αὐτή τή ζωή παίρνοντας μαζί του ὅ,τι εἶχε.

Ἄν, λοιπόν, ἀγωνιζόμεθα γιά μιά ὑλική καί πρόσκαιρη κληρονομία, ἔχουμε σκεφθεῖ καί ἔχουμε συνει-δητοποιήσει πόσο πιό σημαντικό καί πόσο πιό ἀναγκαῖο εἶναι νά φρο-ντίζουμε καί νά ἀγωνιζόμεθα νά γίνουμε κληρονόμοι τῆς αἰω-νίου ζωῆς, τήν ὁποία μᾶς ἔχει ὑπο-σχεθεῖ ὁ Χριστός;

Δυστυχῶς πολύ συχνά ξεχνοῦμε καί δέν δίδουμε καμία σημασία στήν αἰώνιο ζωή. Νομίζουμε ὅτι ὅλα ἀρχίζουν καί τελειώνουν ἐδῶ, καί ἔστω καί ἐάν ἐρχόμεθα στούς ναούς καί τιμοῦμε τίς μνῆμες τῶν ἁγίων μας, δέν σκεπτόμεθα ὅτι τούς τιμοῦμε, διότι οἱ ἅγιοί μας δέν εἶναι νεκροί, δέν εἶναι ἀπόντες. Κληρονόμησαν τήν αἰώνιο ζωή, γι᾽ αὐτό καί εἶναι παρόντες μέσα στήν Ἐκκλησία μας, μέσα στή ζωή μας, μέσα στή ζωή τῶν πιστῶν πού τούς ἐπικαλοῦνται. Εἶναι παρόντες μέ τά ἱερά λείψανά τους, μέ τά θαύ-μα-τά τους καί μέ τίς πρεσβεῖες τους. Εἶναι παρών ὁ πολιοῦχος μας, ὁ ἅγιος Ἀντώνιος ὁ νέος, τοῦ ὁποίου ἔχουμε ἐνώπιόν μας τά ἱερά λεί-ψα-να καί τήν εὐλογία τῶν θαυ-μά-των του. Καί εἶναι παρών, γιατί εἶναι κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς. Εἶναι παροῦσα ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ὁποία ὑπῆρξε καί αὐτή ἄνθρωπος σέ αὐτή τή ζωή, καί μάλιστα ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐτήρησε μέ κάθε ἀκρίβεια τόν νόμο τοῦ Θεοῦ. Ἔτσι ἔχουμε ἐδῶ τή χαριτόβρυτη εἰκόνα της, τή θαυματουργό Παναγία τῆς Δοβρᾶ.

Πῶς ὅμως τό ἐπέτυχε ὁ ὅσιος Ἀντώ-νιος καί οἱ ἄλλοι ἅγιοι τούς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα, καί πῶς μποροῦμε νά γίνουμε καί ἐμεῖς κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς;

Τήν ἀπάντηση μᾶς τήν δίδει ὁ ἱερός ὑμνογράφος στό ἀπόστιχο τοῦ Ἑσπερινοῦ, τό ὁποῖο ἀκούσαμε πρό ὀλίγου καί προέταξα τῆς ὁμι-λίας μου. Τί μᾶς λέγει, λοιπόν;

Ἔγινε ὁ ὅσιος κληρονόμος τῆς αἰω-νίου ζωῆς «ὡς ἀξίως ζήσας ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ». Κληρονόμησε τόν οὐρανό, ἐπειδή ἔζησε ἀντάξια τοῦ οὐρανοῦ στή γῆ. Ἐπειδή ἡ ζωή του στόν κόσμο ἦταν ἀνάλογη μέ αὐτήν πού ζεῖ αἰωνίως.

Ὁ ὅσιος Ἀντώνιος, ὅπως γνωρί-ζου-με ἀπό τόν Βίο του, θυσίασε τά πάντα γιά τήν αἰώνιο ζωή καί στε-ρήθηκε ὅλες τίς ἀνέσεις καί τίς χα-ρές τοῦ κόσμου, ἐπιλέγοντας νά ζήσει γιά πολλά χρόνια μόνος, στίς ὄχθες τοῦ Ἁλιάκμονα, παλεύοντας μέ τούς πειρασμούς καί μέ τόν ἴδιο τόν δαίμονα.

Ὁ Θεός βεβαίως δέν ζητᾶ ἀπό ὅλους νά κάνουμε τό ἴδιο. Δέν ζητᾶ νά ἐγκαταλείψουμε τόν κόσμο καί νά ζήσουμε στήν ἔρημο, γιατί τότε θά κληρονομοῦσαν τήν αἰώνιο ζωή μόνο οἱ μοναχοί καί οἱ ἐρη-μίτες. Ὅμως ὁ Θεός δέν ὑπόσχεται τήν αἰώνιο ζωή μόνο σέ αὐτούς ἀλλά σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους, γιατί ὅλοι μποροῦμε νά ζήσουμε κατά τήν ἐπί γῆς ζωή μας ἀντάξια τῆς αἰωνίου ζωῆς, τήν ὁποία ἐπι-διώ-κουμε νά κληρονομήσουμε.

Καί τόν τρόπο, μέ τόν ὁποῖο ζοῦμε ἀντά-ξια τῆς αἰωνίου ζωῆς, μᾶς τόν

ἀποκαλύπτει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, λέγοντας γιά τόν ὅσιο Ἀντώνιο: «καί Χριστοῦ πληρώσας τά προ-στάγ-ματα». Ἀξιώθηκε νά γίνει ὁ ὅσιος κληρονόμος τῆς αἰωνίου ζωῆς, γιατί στήν ἐπί γῆς ζωή του ἐξεπλήρωνε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

Αὐτός εἶναι ὁ τρόπος γιά νά κλη-ρονομήσουμε τήν αἰώνιο ζωή: νά ζοῦμε ἐφαρμόζοντας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, οἱ ὁποῖες ἰσχύουν γιά ὅλους μας, εἴτε ζοῦμε στόν κόσμο, εἴτε στήν ἔρημο, εἴτε μόνοι μας εἴτε μέσα στήν οἰκογένεια, εἴτε εἴμαστε παιδιά καί νέοι εἴτε μεγαλύτεροι στήν ἡλικία. Ὅλοι θά πρέπει νά προσπαθοῦμε καί νά ἀγωνιζόμεθα νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, γιατί δέν εἶναι δυνατόν νά ζεῖ κανείς αἰωνίως μέ κάποιον, τοῦ ὁποίου τίς ἐντολές καταπάτη-σε καί τό θέλημα ἀγνόησε στή ζωή του.

Οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἀπα-ραίτητη προϋπόθεση, γιατί ἡ τήρη-σή τους μετατρέπει καί τήν ἐπί γῆς ζωή μας σέ οὐράνια, ἐφόσον ἡ ἐναρμόνιση τῆς ζωῆς μας μέ αὐτές μᾶς βοηθᾶ νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό τά πάθη, τίς κακίες καί τίς ἀδυναμίες μας πού εὐτελίζουν τή ζωή μας καί τή σχέση μας μέ τούς ἀδελφούς μας καί μέ τόν Θεό, καί νά ζήσουμε αὐτό πού μᾶς συνέστησε καί ὁ Χρι-στός νά ζητοῦμε: τή βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπό αὐτή ἤδη τή ζωή.

Ἔτσι μόνο θά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς, διά πρεσβειῶν τοῦ ὁσίου Ἀντωνίου τοῦ νέου, νά τή ζήσουμε καί στόν οὐρανό ὡς κληρονόμοι τῆς αἰωνίου ζωῆς μαζί μέ ἐκεῖνον καί μέ ὅλους τούς τιμωμένους σή-με-ρα ἁγίους, καί μέ τόν Μέγα Ἀντώνιο καί μέ τόν ἅγιο Γεώργιο, ὁ ὁποῖος ἐμαρτύρησε στά Ἰωάννινα. Ὅλοι αὐτοί ἐτήρησαν τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, ἐτήρησαν τήν ἀγάπη πρός τόν Θεό καί ἐκέρδισαν τήν οὐράνια ζωή.

Εἴθε νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά τύχουμε αὐτῆς τῆς ὄντως μεγάλης εὐλογίας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK